

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ

В И С Н О В О К

щодо зауважень Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради України до проекту Закону про внесення змін до Закону України «Про нотаріат» щодо усунення законодавчих колізій та прогалин (реєстр. № 1220) (друге читання)

На виконання пункту 2 Постанови Верховної Ради України «Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до Закону України "Про нотаріат" щодо усунення законодавчих колізій та прогалин» від 05 лютого 2020 року № 505-IX Комітетом з питань правової політики було розглянуто на своєму засіданні 06 травня 2020 року (протокол № 26) зауваження і пропозиції, що надійшли від суб'єктів права законодавчої ініціативи до проекту Закону про внесення змін до Закону України "Про нотаріат" щодо усунення законодавчих колізій та прогалин (реєстр. № 1220 від 02 вересня 2019 року) (далі - Законопроект), поданого народним депутатом України Фріс І.П., й прийнятого парламентом за основу.

Проте, 03 червня 2020 року Комітет отримав лист від 02 червня 2020 року за вих. № 96606 Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради України, яке попередньо розглянуло підготовлений до другого читання Законопроект та надало до його тексту низку зауважень.

З метою комплексного вирішення поставленої мети Законопроекту та враховуючи положення частини шостої статті 118 Регламенту Верховної Ради України, за пропозицією голови підкомітету з питань діяльності органів юстиції, органів виконання покарань та пробації Фріс Ігоря Павловича, Комітету пропонується доповнити поправки і пропозиції, подані до порівняльної таблиці Законопроекту, пропозиціями (поправками) підготовленими з урахуванням наданого Головним юридичним управлінням Апарату Верховної Ради України попереднього висновку юридичної експертизи, а саме:

1. У пункті 3 розділу I:

"У статті 3:

1) частину другу викласти в такій редакції:

"Нотаріусом може бути громадянин України, якому присуджено ступінь вищої освіти не нижче магістра, володіє державною мовою відповідно до рівня, визначеного Законом України "Про забезпечення функціонування української мови як державної", має стаж роботи у сфері права не менш як шість років, з них помічником нотаріуса або консультантом державної нотаріальної контори - не менш як три роки, склав кваліфікаційний іспит і отримав свідоцтво про право на зайняття нотаріальною діяльністю. Не може бути нотаріусом особа, яка має судимість за вчинення злочину, якщо така судимість не погашена або не знята в установленому законом порядку (крім реабілітованої особи), особа, дієздатність якої обмежена або особа, визнана недієздатною";

2) частину четверту доповнити словами "а також діяльності у професійному самоврядуванні нотаріусів".

2. У пункті 20 розділу I:

"У статті 24:

1) частину першу викласти в такій редакції:

"Реєстрація приватної нотаріальної діяльності провадиться відповідними територіальними органами Міністерства юстиції України на підставі заяви особи, яка має свідоцтво про право на зайняття нотаріальною діяльністю, та акта про сертифікацію відповідності робочого місця (контори) приватного нотаріуса встановленим цим Законом умовам. У заяві зазначається назва нотаріального округу, в якому особа буде займатися нотаріальною діяльністю".

3. У пункті 21 розділу I:

"У статті 25:

1) частину третю викласти в такій редакції:

"До початку здійснення нотаріальної діяльності приватним нотаріусом, а також у разі зміни адреси розташування робочого місця (контори) приватного нотаріуса відповідний територіальний орган Міністерства юстиції України протягом 15 днів з дня отримання заяви про сертифікацію робочого місця (контори) приватного нотаріуса або заяви про зміну адреси розташування робочого місця (контори) приватного нотаріуса проводить перевірку відповідності робочого місця (контори) приватного нотаріуса встановленим цим Законом умовам, за результатами якої відповідний територіальний орган Міністерства юстиції України складає акт про сертифікацію відповідності

робочого місця (контори) приватного нотаріуса або акт про відмову в сертифікації відповідності робочого місця (контори) приватного нотаріуса";

2) частину четверту викласти в такій редакції:

"Приватний нотаріус може здійснювати нотаріальну діяльність лише за наявності акта про сертифікацію відповідності робочого місця (контори) приватного нотаріуса або рішення суду, яке набрало законної сили, яким визнано незаконним акт про відмову у сертифікації відповідності робочого місця (контори) приватного нотаріуса".

4. У пункті 23 розділу I:

"У статті 29¹:

3) частину третю викласти в такій редакції:

"Про зупинення нотаріальної діяльності на строк більше трьох днів приватний нотаріус зобов'язаний письмово повідомити відповідний територіальний орган Міністерства юстиції України із зазначенням причин та строку, протягом якого він не здійснюватиме нотаріальну діяльність, не пізніше ніж за один робочий день до дати зупинення".

5. Пункт 36 розділу I викласти в такій редакції:

"36. Статтю 53 викласти в такій редакції:

Стаття 53. Видача дубліката нотаріально посвідченого документа

У разі втрати або зіпсування документа, посвідченого або виданого нотаріусом, чи посадовою особою органу місцевого самоврядування за письмовою заявою осіб, за дорученням яких або щодо яких вчинялася нотаріальна дія, нотаріусом чи посадовою особою органу місцевого самоврядування видається дублікат втраченого або зіпсованого документа.

Дублікати документів, посвідчених або виданих нотаріусом, посадовою особою органу місцевого самоврядування можуть бути видані за письмовою заявою правонаступників осіб, за дорученням яких або щодо яких вчинялася нотаріальна дія, а дублікат іпотечного договору, в тому числі за письмовою заявою іпотекодержателя за іпотечним договором.

Дублікати документів, посвідчених або виданих нотаріусом, посадовою особою органу місцевого самоврядування можуть бути видані за письмовою заявою спадкоємців осіб, за дорученням яких або щодо яких вчинялася нотаріальна дія, а також виконавця заповіту та на запит нотаріуса, яким заведено

спадкову справу. У цьому разі нотаріусу, крім свідоцтва про смерть таких осіб, подаються документи, які підтверджують їх родинні відносини (свідоцтво виконавця заповіту).

Дублікат заповіту може бути виданий вказаним у заповіті спадкоємцям, виконавцю заповіту після подачі ними свідоцтва про смерть заповідача. У разі смерті спадкоємців, які були вказані в заповіті, дублікат може бути виданий їх спадкоємцям після подачі ними свідоцтва про смерть заповідача і померлого спадкоємця.

До заяви про видачу дублікату заповіту або видачу дублікату іншого документа спадкоємцям осіб, за дорученням яких або щодо яких вчинялася нотаріальна дія, виконавцю заповіту нотаріус долучає засвідчену ним копію свідоцтва про смерть та засвідчені копії інших документів, які підтверджують їх родинні відносини (копію свідоцтва виконавця заповіту).

Дублікат секретного заповіту не видається.

Дублікати втрачених заповітів та довіреностей підлягають обов'язковій реєстрації в Спадковому реєстрі, Єдиному реєстрі довіреностей.

Дублікат документа повинен містити весь текст посвідченого або виданого документа, оригінал якого вважається таким, що втратив чинність.

На дублікаті документа робиться відмітка про те, що він має силу оригіналу і вчиняється посвідчувальний напис. Крім того, про видачу дублікату нотаріус робить відмітку на примірнику документа, який зберігається у справах державної нотаріальної контори, державного нотаріального архіву чи приватного нотаріуса.

Дублікат аграрної розписки не видається".

6. У пункті 42 розділу I:

"Статтю 58 викласти в такій редакції:

"Стаття 58. Посвідчення довіреностей. Припинення дії довіреностей

Нотаріуси або посадові особи, які вчиняють нотаріальні дії, посвідчують довіреність, що видається однією особою іншій особі для представництва перед третіми особами.

Строк, на який може бути видана довіреність, визначається цивільним законодавством України.

Довіреність, видана в порядку передоручення, підлягає нотаріальному посвідченню після подання основної довіреності, в якій застережене право на

передоручення, або після подання доказів того, що представник за основною довіреністю примушений до цього обставинами для охорони інтересів особи, яка видала довіреність.

Довіреність, видана в порядку передоручення, не може містити в собі більший обсяг прав, ніж їх передано за основною довіреністю. Строк дії довіреності, виданої в порядку передоручення, не може перевищувати строку основної довіреності, на підставі якої вона видана.

Припинення дії довіреності провадиться в порядку, передбаченому законом".

7. Пункт 44 розділу I викласти в такій редакції:

"44. Частина третю статті 61 викласти в такій редакції:

"Якщо у складі спадщини є корпоративні права для управління ними, нотаріус, а в сільських населених пунктах - посадова особа органу місцевого самоврядування призначає управителя спадщини з числа спадкоємців або виконавців заповіту, а в разі їх відсутності - укладає договір на управління спадщиною з іншою особою".

На підставі частини шостої статті 118 Регламенту Верховної Ради України, Комітет з питань правової політики вирішив:

1. Доповнити поправки і пропозиції, подані до порівняльної таблиці Законопроекту, пропозиціями (поправками) члена Комітету Фріс Ігоря Павловича, які підготовлені з урахуванням попереднього висновку юридичної експертизи Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради України, та підтримані Комітетом.

Голова Комітету

А.Є. КОСТІН